131148

UITSPRAAK IN VEREENVOUDIGDE BEHANDELING

In het geschil tussen:

[appellant], wonende in [woonplaats], appellant, hierna: [appellant]
gemachtigde: de heer mr. G. Wind

en

[schoolbestuur], gevestigd in [vestigingsplaats], verweerder, hierna: de werkgever
gemachtigde: de heer mr. J.A. Keijser

1. KERN VAN DE UITSPRAAK

Het beroep is kennelijk niet-ontvankelijk vanwege het ontbreken van een procesbelang.

2. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

2.1 Bij beroepschrift van 26 februari 2026 heeft [appellant] beroep ingesteld tegen de beslissing van de werkgever van 27 januari 2026 om een eerder aan hem opgelegde schorsing te verlengen.

2.2 Op verzoek van partijen heeft de Commissie de procedure enige tijd aangehouden, omdat partijen met elkaar in overleg waren getreden over een onderlinge oplossing.

2.3 Op 1 juli 2026, aangevuld op 10 september 2026, heeft [appellant] aanvullende gronden van het beroep ingediend.

2.4 De werkgever heeft op 24 augustus 2026 een verweerschrift ingediend, aangevuld op 25 september 2026.

3. DE FEITEN

3.1 [appellant] is in dienst bij de werkgever in een vast dienstverband met een betrekkingsomvang van 0,52 fte. Hij is werkzaam als docent bij [school] in [vestigingsplaats]. Op de arbeidsverhouding is de cao vo van toepassing.

3.2 Op 14 oktober 2025 heeft de werkgever aan [appellant] meegedeeld voornemens te zijn om hem te schorsen bij wijze van ordemaatregel en heeft zij hem in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze te geven.

3.3 Op 17 oktober 2025 heeft [appellant] zijn zienswijze ingediend.

3.4 Bij besluit van 4 november 2025 heeft de werkgever [appellant] geschorst bij wijze van ordemaatregel voor de duur van drie maanden, in verband met tegen [appellant] geuite klachten over intimiderend gedrag en/of uitlatingen tegenover collega's. [appellant] heeft geen beroep ingesteld tegen dit besluit.

3.5 Bij brief van 27 januari 2026 heeft de werkgever aan [appellant] meegedeeld dat de opgelegde schorsing wordt verlengd voor de duur van maximaal drie maanden, omdat het onderzoek naar de klachten door omstandigheden nog niet was afgerond. Tegen dit besluit richt onderhavig beroep zich.

3.6 Per brief van 21 april 2026 heeft de werkgever aan [appellant] meegedeeld dat de klachtbehandeling te lang heeft geduurd. De werkgever heeft daarvoor zijn excuses aangeboden en aangegeven dat bij een voortvarendere aanpak de verlenging van de schorsingsmaatregel achterwege had kunnen blijven, dan wel dat de schorsingsperiode aanzienlijk korter had kunnen duren. In dezelfde brief heeft de werkgever het besluit tot verlenging van de schorsing ingetrokken en meegedeeld dat hij de tegen [appellant] ingediende klachten ongegrond acht.

4. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

[appellant]

4.1 Ondanks de intrekking van het verlengingsbesluit heeft [appellant] nog steeds belang bij een inhoudelijke beoordeling van de rechtmatigheid van het besluit. Met de intrekking van het besluit is nog geen antwoord gegeven op de vraag of het besluit tot verlenging op het moment waarop het werd genomen, gelet op de toen bestaande omstandigheden, rechtmatig was.

4.2 De Commissie heeft eerder overwogen dat een werknemer voldoende procesbelang behoudt bij een inhoudelijke beoordeling van een schorsingsbesluit, ook indien dat besluit zijn werking heeft verloren.

4.3 Daarnaast is het procesbelang van [appellant] gelegen in eerherstel en passende rehabilitatie. De intrekking heeft niet geleid tot herstel van de rechtspositie van [appellant]. De werkgever heeft na de intrekking geen initiatief genomen om met [appellant] het gesprek aan te gaan over zijn terugkeer, de ontstane situatie en het herstel van de arbeidsverhouding.

4.4 De werkgever heeft het besluit pas in april 2026 ingetrokken. Het beroep is ingesteld op een moment waarop de verlenging nog van kracht was. [appellant] heeft gedurende de periode waarin de verlenging formeel van kracht was daadwerkelijk de gevolgen daarvan ondervonden.

De werkgever

4.5 [appellant] heeft geen procesbelang meer bij onderhavig beroep. De werkgever heeft erkend dat de verlenging niet nodig was geweest - althans aanzienlijk korter had kunnen duren - als het onderzoek voortvarender had plaatsgevonden. Daarmee is de werkgever inhoudelijk teruggekomen van het bestreden besluit en heeft hij dus erkend dat de schorsing niet gerechtvaardigd was, onder aanbieding van zijn excuses. De vraag of de schorsing terecht was verlengd, is hiermee dus reeds beantwoord. Een uitspraak van de Commissie voegt daar niets aan toe.

4.6 Voor rehabilitatie is geen inhoudelijke uitspraak van de Commissie nodig. De werkgever heeft rehabilitatie van [appellant] ook niet afgewezen. Hij heeft aan [appellant] gevraagd wat de rehabilitatie concreet zou moeten inhouden, maar [appellant] heeft daar nooit op gereageerd.

4.7 Dat de intrekking niet heeft geleid tot normalisatie van de arbeidsrelatie houdt rechtstreeks verband met het feit dat die arbeidsrelatie al vóór de eerste schorsing verstoord was. Dat was ook de reden dat partijen mediation waren overeengekomen. Een inhoudelijk oordeel zal het door [appellant] verlangde ‘herstel van zijn rechtspositie’ niet bewerkstelligen noch dichterbij brengen. De eerste schorsing, waartegen [appellant] geen beroep heeft ingesteld, blijft immers onverkort staan.

4.8 [appellant] heeft niet geconcretiseerd op welke wijze de verlengde schorsing zijn rechtspositie heeft geschaad dan wel welke rechtspositionele gevolgen die voor hem hebben gehad.

5. OVERWEGINGEN VAN DE VOORZITTER

5.1 Ingevolge artikel 3 lid 1 van het Reglement van de Commissie van beroep funderend onderwijs kan de Voorzitter onmiddellijk uitspraak doen indien hij van oordeel is dat de Commissie kennelijk onbevoegd is of het beroep kennelijk niet-ontvankelijk dan wel kennelijk ongegrond.

5.2 De Voorzitter van de Commissie oordeelt dat het onderhavige beroep zich leent voor vereenvoudigde behandeling als bedoeld in voornoemd artikel en zal daarom onmiddellijk uitspraak doen.

5.3 De Voorzitter stelt voorop dat het besluit waartegen het beroep is gericht inmiddels is ingetrokken. Daarmee is geen sprake meer van een voor beroep vatbaar besluit. Het is volgens de Voorzitter echter denkbaar dat de gevolgen van een ingetrokken beslissing ondanks de intrekking in stand zijn gebleven en dat deze gevolgen op zich reden vormen om het beroep voort te zetten.

5.4 [appellant] heeft aangevoerd dat hij zijn beroep wenst voort te zetten, omdat met de intrekking van het besluit de vraag of de verlenging van de schorsing rechtmatig was niet is beantwoord en omdat hij eerherstel en passende rehabilitatie wil.

5.5 De Voorzitter volgt dit standpunt niet en overweegt daarover als volgt. Uit de brief van 21 april 2026 blijkt dat de werkgever heeft erkend dat het onderzoek naar de klachten te lang heeft geduurd en dat een voortvarendere aanpak had kunnen voorkomen dat de schorsing werd verlengd, dan wel dat de verlengingsperiode aanzienlijk korter had kunnen duren. Om die reden heeft de werkgever het besluit tot verlenging van de schorsing ingetrokken. Naar het oordeel van de Voorzitter heeft de werkgever daarmee voldoende duidelijk tot uitdrukking gebracht dat de verlenging van de schorsing niet gerechtvaardigd was. Een inhoudelijk oordeel van de Commissie over de rechtmatigheid van het ingetrokken besluit kan daaraan niets meer toevoegen.

5.6 Ten aanzien van het door [appellant] verlangde eerherstel en rehabilitatie overweegt de Voorzitter dat de Commissie uitsluitend bevoegd is een beroep gegrond of ongegrond te verklaren. De werkgever heeft het bestreden besluit inmiddels ingetrokken, excuses aangeboden en erkend dat de verlenging van de schorsing niet noodzakelijk was geweest. Tegen die achtergrond heeft [appellant] onvoldoende aannemelijk gemaakt dat een gegrondverklaring van het beroep nog kan leiden tot verdergaand herstel van zijn positie. Uit artikel 10.7 lid 5 cao vo volgt bovendien dat de werkgever, indien achteraf blijkt dat er geen redenen voor een schorsing aanwezig waren, gehouden is de

werknemer naar vermogen te rehabiliteren. De wijze waarop aan een eventuele rehabilitatie invulling wordt gegeven, behoort echter tot de verantwoordelijkheid van de werkgever en valt buiten de bevoegdheid van de Commissie.

5.7 Gelet op het voorgaande is de Voorzitter van oordeel dat [appellant] geen belang heeft bij een oordeel van de Commissie over de gegrondheid van het door hem ingestelde beroep tegen de inmiddels ingetrokken beslissing. Om die reden oordeelt de Voorzitter het beroep kennelijk niet-ontvankelijk.

6. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Voorzitter het beroep kennelijk niet-ontvankelijk.

Vastgesteld te Utrecht op 4 november 2026 door mr. dr. E. van Vliet, voorzitter, in aanwezigheid van mr. L. Verhoeven, secretaris.

mr. dr. E. van Vliet
voorzitter

mr. L. Verhoeven
secretaris

Tegen deze uitspraak kan de werknemer binnen veertien dagen nadat de uitspraak aan hem is toegezonden, verzet doen bij de Commissie. Het verzet wordt gedaan bij een met redenen omkleed ondertekend geschrift (artikel 3 lid 3 Reglement van de Commissie van beroep funderend onderwijs).